

lavet en kontrakt med en kursusudbyder, som har x antal pladser, som skal fyldes op.

Det er meningsløst, og det er derfor, man aldrig får kvalitet ind i en individuel handlingsplan. Så længe man ikke giver den arbejdspladsret til at også at sige fra over for det meningsløse, er der altså ikke lige forhold. Så fortsætter de sicilianske metoder, og det synes jeg ikke vi kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Gode eksempler på aktivering ændrer altså ikke ved, at der er et regelsæt, der kan få en arbejdsformidling og en kommune til i fællesskab i en periode på 8 år at sende samme person syv gange i jobtræning i kommunens haveservice, ansætte ham i et ordinært job, når det lige gælder om at redde dagpengereetten, og efterfølgende sende ham i jobtræning i det job, han lige har haft som ordinært job. Det er altså de regler, man har strikket sammen med det yderste højre.

Vi kan nævne tusindvis af samme slags eksempler, og derfor er mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører: Når det bliver sagt, at man går ind i forhandlinger uden bindinger til nogen – og jeg vil også gerne have, at ministeren hører godt efter, for det er et vigtigt spørgsmål, som det er vigtigt at få svar på – betyder det så, at der i de kommende forhandlinger om en ny arbejdsmarkedsreform ikke er én eneste binding til partierne Venstre og De Konservative?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er en helt anden vinkel.

Ministeren sagde i sin tale, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og så kom der noget, som for så vidt ikke har noget med det at gøre. Der står »og den enkelte« osv. Hvordan vil man opfylde det? Hvilke gode ideer har den socialdemokratiske ordfører til at opfylde det? Jeg tror, det bliver svært at få opfyldt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Ole Sohn spørger, hvad meningen er med en individuel handlingsplan, og om det, der er foregået hidtil, er godt nok. Det er det ikke i alle tilfælde, og de steder, hvor der er svigt, kan vi ikke bakke op, men må tage afstand fra det.

Det handler meget om at kvalificere, og det handler også om at sige – og det er jo her, vi har

problemsættene og måske et dilemma – at det hjælper jo ikke noget at give folk ret til at uddanne sig til et job, der kun eksisterer i Østersølandene eller andre steder. Det hjælper ikke noget at uddanne eksempelvis syersker i Danmark, hvis der ingen job er.

Det kan ikke hjælpe, man kommer med de ønsker, og det skal vi også kunne forklare folk og turde sige til dem: Det håber jeg også, I bakker op om. Den gode aktivering består jo i, at arbejdsmarkedets parter efterspørger kvaliteter, og på den måde kan man uddanne de folk, der er brug for.

Hr. Frank Aaen spørger vedrørende forlig: Vi løber ikke fra et forlig. Vi har et forlig med en række partier om justeringen af den aktive arbejdsmarkedspolitik, og det er jo klart, at man kan tage forskellige vendinger på det. Men spørgsmålet fra hr. Frank Aaen til mig gik på, om vi ville pantsætte noget som helst. Det er jo klart, at i forhandlingerne tager og giver man, og på den måde vil det også være i fremtiden. Regeringen er kommet med et udspil, og jeg synes, det ville være et godt udgangspunkt for de forhandlinger.

Så spørger hr. Ole M. Nielsen, hvordan vi vil sikre, at det altid kan svare sig at arbejde. Ja, det har vi sikret på to områder. Allerede i 1994 ændrede vi arbejdsløshedsforsikringsloven på nogle punkter, så det også kunne svare sig at tage arbejde i kortere tid, og sidste år ændrede vi loven vedrørende den situation, at man, hvis man var i aktivering, tog beskæftigelse fra krone til krone eller fra time til time. På den måde har vi sikret det. Jeg har ikke kendskab til, at der er nogen i vores system, der sætter penge til ved at tage arbejde i kortere tid eller være ude i arbejde i forbindelse med aktivering.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Lad os tage nogle andre eksempler. Jeg ved, at det, man kunne kalde opkvalificering, er et ord, som Socialdemokratiet godt kan lide, men hvad er årsagen til, at man i de sidste 6 år grad for grad har strammet mulighederne for, at folk kan uddanne sig, når de er arbejdsløse?

Det har man gjort på mange måder. Det har man gjort med selve lovparagraffen, hvor man har forhindret, at folk kan få dagpenge, samtidig med at de modtager en eller anden form for uddannelse. Da man lukkede den sidste mulighed, sagde man, at kompensationen blev, at man gav